

Окуляри

Руданський Степан Васильович

Розходився мужичок
Аж гвалт дякувати,
Та одна йому біда:
Не вміє читати.
До аз-буки — так куди,
Не того він хоче.
Він гадає чим другим
Просвітити очі.
«Не вміє ж так старий дяк
Стрічки розібрати,
Окуляри ж як візьме —
То куди читати!
Отак і я заведу
Кондаки й тропарі,
Піду тільки та куплю
Такі окуляри».
Пішов мужик до крамниці,
Різні вибирає...
Що на очі накладе,
То все не читає.
Далі соті з носа зняв,
Об землю ударив.
Розплатився та й пішов
Сам без окулярів.
Та й на проводи сказав
Хрещеному люду:
«Окулярів не купив
То й дяком не буду».

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/okuliary